

8 Μαΐου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΥΡΟΝΥΧΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 97/90).

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος —
Προσβαλλόμενες πράξεις — Εκτελεστή — Η διαδικασία
πλήρωσης θέσης αποτελεί αναμφίβολα σύνθετη διοικητική
ενέργεια — Η περίπτωση προσβολής με την προσφυγή της
κοινοποίησης μη επιλογής προς τον υποψήφιο.

10 Με την ενδιάμεση αυτή απόφαση κρίθηκε η βασιμότητα της
προδικαστικής ένστασης που ήγειραν οι καθ' ων η αίτηση εναντίον
της εκτελεστότητας της προσβαλλόμενης πράξης εν όψει του ότι ο
αιτητής κατονόμασε στην αίτησή του (για ακύρωση) την
απορριπτική γι' αυτόν επιστολή των καθ' ων και όχι τον ίδιο το
διορισμό του υποψηφίου που επελέγη για την επίδικη θέση.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προδικαστική
ένσταση, αποφάσισε ότι:

20 1. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διαδικασία πλήρωσης κενής
θέσης, είτε με διορισμό είτε με προαγωγή, αποτελεί σύνθετη
διοικητική ενέργεια.

25 Υπό το φως της αδιαμφισβήτητης αρχής του διοικητικού
δικαίου, σχετικά με τις σύνθετες διοικητικές ενέργειες, εάν
το δικόγραφο του αιτητή, ορθά ερμηνευόμενο, οδηγεί
εύλογα στο συμπέρασμα που εισηγείται το Ίδρυμα, ότι
δηλαδή η διοικητική απόφαση που προσβάλλεται με αυτό

είναι η ενδιάμεση απόφαση ημερομηνίας 18/9/1989 με την οποία το Ίδρυμα απέκλεισε την υποψηφιότητα του αιτητή κρίνοντας τον ως μη προσοντούχο, η απόφαση αυτή, πριν ακόμα καταχωρηθεί η προσφυγή, απώλεσε την εκτελεστότητά της όταν εκδόθηκε στις 29/9/1989 η τελική απόφαση του διορισμού του υποψηφίου που επελέγη η οποία απετέλεσε το τέρμα της σύνθετης διοικητικής ενέργειας. Σε μια τέτοια περίπτωση η προσφυγή θα μπορούσε να διασωθεί μόνο στην περίπτωση που θα γινόταν δεκτό ότι με την εν λόγω ενδιάμεση απόφαση συμπεροβάλλεται και η τελική απόφαση του διορισμού. Την εισήγηση όμως αυτή την απορρίπτω γιατί κρίνω ότι δεν υποστηρίζεται από τις αυθεντίες στις οποίες έχω παραπεμφθεί, ούτε δικαιολογείται από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης.

2. Αναφορικά με το καθοριστικό επίδικο θέμα της εμνημίας του δικογράφου του αιτητή, εν πρώτοις θα παρατηρήσω ότι σ' αυτό δεν αναφέρεται καθόλου η ενδιάμεση απόφαση του Ιδρύματος ημερομηνίας 18/9/1989. Εδώ επισημαίνεται και η διαφορά στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης από τα γεγονότα στις υποθέσεις *Πρέζα κτλ.* στις οποίες η μοναδική πράξη που είχε ρητά προσβληθεί ήταν η ενδιάμεση πράξη που απώλεσε την εκτελεστότητά της όταν η σύνθετη διοικητική ενέργεια τερματίστηκε με την έκδοση της τελικής εκτελεστής πράξης πριν ακόμα οι αιτητές καταχωρήσουν τις αντίστοιχες προσφυγές τους, χωρίς να προσβάλλουν, για λόγους δικούς τους, και την τελική εκείνη πράξη. Στην παρούσα περίπτωση ο αιτητής προσβάλλει την πράξη "ως καθορίζεται στην επιστολή ημερ. 23.11.1989" με την οποία το Ίδρυμα πληροφόρησε τον αιτητή ότι "δεν κατέστη δυνατό να επιλεγείτε". Μπορεί, επομένως, εύλογα να λεχθεί ότι εκείνο που ο αιτητής προσβάλλει είναι η τελική επιλογή από το Ίδρυμα και όχι ο ενδιάμεσος αποκλεισμός του, δηλαδή η τελική απόφαση του Ιδρύματος ημερομηνίας 29/9/1989 με την οποία είχε επιλεγεί για διορισμό άλλος. Κάτω από το σύνολο των περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης, ο ισχυρισμός του Ιδρύματος ότι η πράξη που προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή είναι η ενδιάμεση πράξη ημερομηνίας 18/9/1989, η οποία ουδέποτε κοινοποιήθηκε στον αιτητή, είναι ανυπόστατος.

Διαταγή ως ανωτέρω.

4 Α.Α.Δ. Μαυρονύχης ν. ΡΙΚ

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Prezas & Another v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2525

5 *Economides & Others v. Republic (1978) 3 C.L.R. 230*

Δημοκρατία ν. Ματθαίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452

10 *Vassiliou & Others v. Republic (1969) 3 C.L.R. 417*

Ioannou v. Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 280

Παυλίδη ν. ΕΔΥ (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 297.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν αίτηση του αιτητή για πρόσληψή του στη θέση Εσωτερικού Ελεγκτή.

20

Χρ. Κληρίδης, για τον αιτητή.

Π. Πολυβίου, για τους καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

30

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ο Αιτητής ζητά, με την παρούσα προσφυγή, τις ακόλουθες θεραπείες:

35

"Α. Δήλωση και/ή απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις των Καθ'ων η αίτηση όπως απορρίψουν την αίτηση του αιτητή για πρόσληψη στην θέση Εσωτερικού Ελεγκτού ως καθορίζεται στην επιστολή ημερ. 23.11.1989, Τεκμήριο "Α", είναι εξ υπαρχής άκυρος και άνευ οιαδήποτε αποτελέσματος.

40

Β. Οιαδήποτε άλλη θεραπεία το Σεβαστό Δικαστήριο ήθελε κρίνει ορθή και δίκαιη.

Γ. Έξοδα."

Ο Αιτητής είναι λογιστής, μέλος των επαγγελματικών Σωμάτων Association of International Accountants και Institute of Commercial Management. Οι Καθ' ων η Αίτηση είναι το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "το Ίδρυμα".

5

Ανταποκρινόμενοι σε ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο, με την οποία προκηρύχθηκε θέση Εσωτερικού Ελεγκτή του Ιδρύματος, υπέβαλαν αιτήσεις 14 συνολικά υποψήφιοι περιλαμβανομένου του Αιτητή. Η επίδικη θέση είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η μισθοδοτική της κλίμακα είναι Α14. Αναφορικά με τα απαιτούμενα προσόντα, το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης προνοεί, μεταξύ άλλων, τα εξής:

10

"Μέλος αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών και επαρκής πείρα στο ελεγκτικό επάγγελμα ή σε ανάλογη θέση."

15

Στη συνεδρία του ημερομηνίας 18/9/1989 το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος ερμήνευσε την πιο πάνω πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας "και με βάση και το τι ακολουθείται στη Δημόσια Υπηρεσία, αποφάσισε ότι μέλη αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών' είναι μόνο τα μέλη των πιο κάτω Σωμάτων Επαγγελματιών Λογιστών:

20

1. The Institute of Chartered Accountants in England and Wales.

30

2. The Institute of Chartered Accountants in Scotland.

3. The Institute of Chartered Accountants in Ireland.

4. The Association of Certified Accounts.

35

5. The Institute of Costs and Management Accountants.

6. The Institute of Chartered Accountants in Australia.

40

7. The Canadian Institute of Chartered Accountants.

8. The New Zealand Society of Accountants."

5 Με βάση την πιο πάνω ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσία
το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος αποφάσισε ότι ο
Αιτητής δεν πληρούσε τις πρόνοιες του Σχεδίου και δεν
κλήθηκε, ως εκ τούτου, σε προσωπική συνέντευξη μαζί με
τους υποψηφίους που κρίθηκαν ως προσοντούχοι.
Τελικά, στις 29/9/1989, το Διοικητικό Συμβούλιο του
10 Ιδρύματος έκρινε με βάση όλα τα δεδομένα ότι ο πιο
κατάλληλος ανάμεσα στους προσοντούχους υποψήφιους
για την πλήρωση της θέσης ήταν ο κ. Παύλος Σωτηριάδης
τον οποίο κάλεσε να αναλάβει τα καθήκοντα του εντός
δυο μηνών το αργότερο.

15 Στις 23/11/1989 το Ίδρυμα απέστειλε στον Αιτητή την
ακόλουθη επιστολή:

20 "Αναφέρομαι στην αίτησή σας για πρόσληψη στη
θέση Έσωτερικού Ελεγκτή' στο Ίδρυμα και λυπούμαι
να σας πληροφορήσω ότι δεν κατέστη δυνατό να
επιλεγείτε."

25 Εναντίον της απόφασης όπως διατυπώνεται στην πιο
πάνω επιστολή στρέφεται η παρούσα προσφυγή η οποία
καταχωρήθηκε στις 6/2/1990 και η οποία στηρίζεται στο
βασικό ισχυρισμό του Αιτητή ότι "πληρούσε όλα τα
απαιτούμενα προσόντα για τη θέση και υπερετερούσε όλων
των άλλων υποψηφίων", καθώς και στα ακόλουθα νομικά
σημεία:

30 "1. Η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη προς το Νόμο
Περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και τους
σχετικούς κανονισμούς.

35 2. Η επίδικη απόφαση ελήφθη καθ' υπέρβαση
εξουσίας και/ή υπάρχει κατάχρηση εξουσίας.

40 3. Η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη προς το Άρθρο
28 του Συντάγματος.

4. Υπάρχει πλάνη όσον αφορά τα πραγματικά

γεγονότα.

5. Υπάρχει άρνηση ασκήσεως της διακριτικής εξουσίας και/ή λανθασμένη άσκηση αυτής.

5

6. Δεν έγινε η απαραίτητη και/ή δέουσα έρευνα.

7. Η απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη.

8. Υπάρχει κακή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας των Καθ' ων η αίτηση.

10

9. Επιπρόσθετα νομικά σημεία θα δοθούν σε μεταγενέστερο στάδιο".

15

Με την Ένστασή του το Ίδρυμα εγείρει τρεις προδικαστικές ενστάσεις και διαζευκτικά ισχυρίζεται, αρνούμενο όλους τους ισχυρισμούς του Αιτητή, ότι κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης ενήργησε εντός των πλαισίων της διακριτικής του ευχέρειας.

20

Στις 16/4/1991 το Δικαστήριο υιοθέτησε κοινή εισήγηση των ευπαιδευτών δικηγόρων των διαδίκων να εκδικάσει σε πρώτο στάδιο τις ακόλουθες δυο από τις τρεις προδικαστικές ενστάσεις του Ιδρύματος.

25

"1. Η προσβαλλόμενη απόφαση και/ή παράλειψη δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση και/ή παράλειψη δεν μπορεί να προσβληθεί δια προσφυγής."

30

Η προδικαστική "ένσταση", όπως διατυπώνεται στην παράγραφο 2 (ανωτέρω) δεν αποτελεί προφανώς χωριστή ένσταση αλλά είναι συνέπεια της ένστασης που περιέχεται στην παράγραφο 1 (ανωτέρω).

35

Η βασική εισήγηση του Ιδρύματος, αναφορικά με τις προδικαστικές ενστάσεις, έχει ως αφετηρία τον ισχυρισμό ότι ο Αιτητής στην πραγματικότητα προσβάλλει την απόφαση του Ιδρύματος ημερομηνίας 18/9/1989 με την

40

5 οποία αποκλείστηκε η περαιτέρω αξιολόγηση της υποψηφιότητας του επειδή κρίθηκε ότι δεν κατέχει τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα. Η απόφαση αυτή, λέγει ο κ. Πολυβίου, απώλεσε τον εκτελεστό χαρακτήρα που τυχόν είχε, όταν στις 29/9/1989 εκδόθηκε η τελική απόφαση διορισμού του κ. Σωτηριάδη, η οποία δεν έχει προσβληθεί, ο δε ίδιος δεν αναφέρεται πουθενά στην προσφυγή. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού του, ο κ. Πολυβίου επικαλείται διάφορες 10 αυθεντίες περιλαμβανομένης της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Prezas & Another v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2525.

15 Ο κ. Κληρίδης, εκ μέρους του Αιτητή, αφού αναφέρθηκε και σχολίασε όλες σχεδόν τις αυθεντίες που είχε επικαλεστεί ο κ. Πολυβίου, συμφώνησε με τη νομική προσέγγιση του τελευταίου λέγοντας τα εξής:

20 "Δεδομένης της Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου όπως συνοψίζεται πιο πάνω είναι ξεκάθαρο ότι η Διαδικασία διορισμού υπαλλήλου από τους καθ' ων η αίτηση αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια η οποία καταλήγει στον τελικόν διορισμό συγκεκριμένου προσώπου.

25 Κάθε ενδιαμέση απόφαση ή πράξη θεωρείται ότι έχει εκτελεστό χαρακτήρα μέχρι που να αποφασισθεί τελικά ο διορισμός ενός από τους υποψηφίους οπότε και σε μία τέτοια περίπτωση κάθε ενδιαμέση απόφαση παύει 30 από του να έχει οποιοδήποτε εκτελεστό χαρακτήρα."

35 Ο κ. Κληρίδης προχώρησε, εντούτοις, να υποδείξει ότι με την προσφυγή του ο Αιτητής ζητά την ακύρωση της μοναδικής απόφασης του Ιδρύματος που κοινοποιήθηκε σ' αυτόν με την επιστολή που του απήθυνε το Ίδρυμα στις 23/11/1989, μετά το διορισμό του κ. Σωτηριάδη, ο οποίος αποτελεί το τέρμα της σύνθετης διοικητικής ενέργειας. Όμως το διορισμό αυτό ο Αιτητής ουδέποτε πληροφορήθηκε πριν καταχωρήσει την προσφυγή του. 40 Εν είδει παρενθέσεως θα ήθελα να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι ο κ. Πολυβίου απαντά επί του προκειμένου λέγοντας ότι ήταν πολύ εύκολο για τον Αιτητή να πληροφορηθεί, αν

ενδιαφερόταν, το γεγονός του διορισμού του κ. Σωτηριάδη από το Ίδρυμα. Ακολούθως ο κ. Κληρίδης ισχυρίστηκε ότι στην παρούσα περίπτωση είτε θα πρέπει να δοθεί πλατειά ερμηνεία στο δικόγραφο της Αίτησης του ώστε να ερμηνευθεί ότι η μοναδική πράξη που προσβάλλεται είναι αυτή του διορισμού του κ. Σωτηριάδη παρόλο που δεν αναφέρεται ρητά, είτε θα πρέπει να θεωρηθεί ότι μαζί με την προσβαλλόμενη πράξη συμπροσβάλλεται και η πράξη του διορισμού του κ. Σωτηριάδη με την οποία είναι άμεσα και στενά συναπτόμενη. Εξ άλλου, λέγει ο κ. Κληρίδης, στο αιτητικό μέρος της προσφυγής ο Αιτητής ζητά, εκτός από τη θεραπεία της παραγράφου (Α), και "Οιανδήποτε άλλη θεραπεία το Σεβαστό Δικαστήριο ήθελε κρίνει ορθή και δίκαιη". Προς υποστήριξη των εισηγήσεων του ο κ. Κληρίδης αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σσ. 171, 172, 225, 226, στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας αρ. 533/54, 847/54, 144/55, 1639/55 και 442/56, στην υπόθεση *Economides & Others v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 230 και στην απόφαση της Ολομέλειας ημερομηνίας 12/7/1990, στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 832, *Δημοκρατίας v. Γεώργιου Ματθαίου*.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διαδικασία πλήρωσης κενής θέσης, είτε με διορισμό είτε με προαγωγή, αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια. Η θέση αυτή υποστηρίζεται από σειρά αυθεντιών. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *Vassiliou & Others v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 417, *Economides v. Republic* (ανωτέρω), *Ioannou v. Electricity Authority of Cyprus* (1981) 3 C.L.R. 280, *Prezas v. Republic* (ανωτέρω) και *Παυλίδη v. ΕΔΥ* (απόφαση ημερομηνίας 25/1/1991 στην προσφυγή αρ. 125/90). Για τη σύνθεση διοικητική ενέργεια διαβάζουμε στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σ.244, τα ακόλουθα:

"β'. Σύνθετος διοικητική ενέργεια

Μετά την έκδοσιν της διοικητικής πράξεως της αποτελούσης το τέρμα της όλης συνθέτου διοικητικής ενεργείας, αυτή αποτελεί έκτοτε ενιαίαν πράξιν, πλήρως συντελεσθείσαν, και συνεπώς εφεξής

5 προσβλητή είναι μόνον η τελευταία πράξις, ουχί δε αυτοτελώς μεμονωμένη και ενδιάμεσος πράξις, ήτις απώλεσε την ιδίαν αυτής αυτοτέλειαν συγχωνευθείσα ει την τελικήν. Προσβαλλομένης όμως της τελικής

10 πράξεως παραδεκτώς προσβάλλονται και λόγοι αναγόμενοι εις τας μερικωτέρας και συγχωνευθείσας πράξεις, η διαπίστωσις δε της ακυρότητος τινός εξ αυτών επιφέρει την ακυρότητα των ακολουθησασών μερικωτέρων πράξεων, δια την έκδοσιν των οποίων η

15 κριθείσα ως παράνομος αποτελεί νόμιμον προϋπόθεσιν."

Υπό το φως της πιο πάνω αδιαμφισβήτητης αρχής του διοικητικού δικαίου, εάν το δικόγραφο του Αιτητή, ορθά

15 ερμηνευόμενο, οδηγεί εύλογα στο συμπέρασμα που εισηγείται το Ίδρυμα, ότι δηλαδή η διοικητική απόφαση που προσβάλλεται με αυτό είναι η ενδιάμεση απόφαση ημερομηνίας 18/9/1989 με την οποία το Ίδρυμα απέκλεισε την υποψηφιότητα του Αιτητή κρίνοντας τον ως μη

20 προσοντούχο, η απόφαση αυτή, πριν ακόμα καταχωρηθεί η προσφυγή, απώλεσε την εκτελεστικότητα της όταν εκδόθηκε στις 29/9/1989 η τελική απόφαση του διορισμού του κ. Σωτηριάδη, η οποία απετέλεσε το τέρας της σύνθετης διοικητικής ενέργειας. Σε μια τέτοια περίπτωση

25 η προσφυγή θα μπορούσε να διασωθεί μόνο στην περίπτωση που θα δεχόμεν την διαζευκτική εισήγηση του κ.Κληρίδη ότι με την εν λόγω ενδιάμεση απόφαση συμπροσβάλλεται και η τελική απόφαση του διορισμού του κ. Σωτηριάδη. Την εισήγηση όμως αυτήν την

30 απορρίπτω γιατί κρίνω ότι δεν υποστηρίζεται από τις αυθεντίες* στις οποίες έχω παραπεμφθεί, ούτε δικαιολογείται από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης.

35 Αναφορικά με το καθοριστικό επίδικο θέμα της ερμηνείας του δικογράφου του Αιτητή, εν πρώτοις θα παρατηρήσω ότι σ' αυτό δεν αναφέρεται καθόλου η ενδιάμεση απόφαση του Ιδρύματος ημερομηνίας 18/9/1989.

* Στις αυθεντίες αυτές περιλαμβάνεται απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας σσ.225, 226.

Εδώ επισημαίνεται και η διαφορά στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης από τα γεγονότα στις υποθέσεις Πρέζα κτλ. στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Πολυβίου και στις οποίες η μοναδική πράξη που είχε ρητά προσβληθεί ήταν η ενδιάμεση πράξη που απώλεσε την εκτελεστότητα της όταν η σύνθετη διοικητική ενέργεια τερματίστηκε με την έκδοση της τελικής εκτελεστής πράξης πριν ακόμα οι αιτητές καταχωρήσουν τις αντίστοιχες προσφυγές τους, χωρίς να προσβάλλουν, για λόγους δικούς τους, και την τελική εκείνη πράξη. Στην παρούσα περίπτωση ο Αιτητής προσβάλλει την πράξη "ως καθορίζεται στην επιστολή ημερ. 23.11.1989" με την οποία το Ίδρυμα πληροφόρησε τον Αιτητή ότι "δεν κατέστη δυνατό να επιλεγείται". Μπορεί, επομένως, εύλογα να λεχθεί ότι εκείνο που ο Αιτητής προσβάλλει είναι η τελική επιλογή από το Ίδρυμα και όχι ο ενδιάμεσος αποκλεισμός του, δηλαδή η τελική απόφαση του Ιδρύματος ημερομηνίας 29/9/1989 με την οποία είχε επιλεγεί για διορισμό ο κ. Σωτηριάδης. Κάτω από το σύνολο των περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης, κρίνω ότι ο ισχυρισμός του Ιδρύματος ότι η πράξη που προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή είναι η ενδιάμεση πράξη ημερομηνίας 18/9/1989, η οποία ουδέποτε κοινοποιήθηκε στον Αιτητή, είναι ανυπόστατος.

Έλεται ότι οι υπό εξέταση στο παρόν στάδιο προδικαστικές ενστάσεις του Ιδρύματος απορρίπτονται. Εφόσον, ενόψει της απόφασής μου, το αποτέλεσμα της προσφυγής δυνατό να επηρεάσει τον επιλεγέντα υποψήφιο κ. Παύλο Σωτηριάδη, ο Αιτητής οφείλει να επιδώσει σ' αυτόν αντίγραφα της Αίτησης και των μέχρι σήμερα καταχωρηθέντων δικογράφων, περιλαμβανομένων των γραπτών αγορεύσεων. Για το σκοπό αυτό εκδίδω τις αναγκαίες σχετικές οδηγίες. Ορίζω ως ημερομηνία ακρόασης της προσφυγής για έκδοση περαιτέρω οδηγιών την 10η Ιουνίου 1992 και ώρα 9.15 π.μ., την οποία ο Αιτητής οφείλει επίσης να κοινοποιήσει στο Ενδιαφερόμενο Μέρος κ. Παύλο Σωτηριάδη, κατά το συνήθη τρόπο. Τα έξοδα επιφυλάσσονται.

Διαταγή ως ανωτέρω. 40